

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Α΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρὰ Σταυρώσιμα Δεσποτικά Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Εὐλόω τὸ πρὶν ὁ Προπάτωρ, θανάτου γεύεται, ξύλω δὲ νῦν τιμῶ, πᾶς πιστὸς ἐκλυτροῦται, θανάτου καταδίκης, πᾶσα πνοή, ἀνυμνοῦντες δοξάζωμεν, τὸν σταυρωθέντα βουλήσει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πέρατα.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πεπωρωμένος καρδίαν, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς, ἀπεγνωσμένος ὄλος, καὶ κατακεκριμένος, ὑπάρχων ἐκβοῶ σοι· Λόγε Θεοῦ, τὰ κρυφῆ μοι ἐγκλήματα, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις τῶν λογισμῶν, καταπράυνον ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Οἰκτίρμον, Χριστέ καυχώμεθα, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν πλάνην, τοῦ ἐχθροῦ ἐκπορθοῦντες, ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως, ὅτι ἡμῶν, τὸ σωτήριον Εὐσπλαγχνε, τῆς γῆς ἐν μέσῳ εἰργάσω ὡς ἀγαθός, ἐκουσίως ὑψωθείς ἐν αὐτῷ.

Ἄτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σὲ σωτηρίαν μου πάντοτε, ἐπιγράφομαι, ἐν σοὶ θαρρῶ σωθῆναι, παναγία Παρθένε, ἐκ πάσης οὖν με βλάβης, φθορᾶς καὶ παθῶν, ἀνελπίστου κακίας τε, καὶ ἐξαιρέτως ἐκ γνώμης ἀνηλεοῦς, φιλαργύρου τε ἐξάρπασον.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐπικαλοῦμαί σε πάλιν, Παρθένε Δέσποινα, κατὰ τοῦ πάθους τούτου, τῆς φιλοχρηματίας· καὶ γὰρ θηρὸς ἀγρίου αὐτῆς τὰς ὀρμάς, ἀληθῶς πλέον δέδοικα· φιλαργυρία γὰρ πράγμασι καὶ μικροῖς, φειδομένοις τούτων κρίνεται.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἰλαρωτάτη προθέσει, καὶ διαθέσει χρηστῆ, πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ξένους, καὶ πενήτων τὰ πλήθη, ὀρᾶν με καθ' ἐκάστην, ἰσχὺν κραταιάν, Θεοτόκε χορήγησον, ἀκτημοσύνην ἀσπάσασθαι τῷ Θεῷ, οἰκειῶσαι δυναμένην με.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατον μου Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν κρανίῳ, καὶ ἤνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀεναίου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ

ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄρρηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σφζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος Οἰκτίρμων.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον Πανεύφημοι Μάρτυρες [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τοῦ Ἀδάμ, τὴν πικρὰν ἐγλύκανας, χολὴν καὶ ὄξος γευσάμενος, τέκνον γλυκύτατον, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ, ὡς κριτὸς ὁ δίκαιος· διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ πάθει σου, γλύκανον Δέσποτα, ἀναστὰς ὡς παντοδύναμος, ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα

Ἦχος α'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν τάφον σου Σωτήρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθρούς, τροπώσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἱρέσεις ὡς κόνιν, τὸ κέρας δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου, στῆσον, Κύριε, τὴν καθ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Καθίσματα

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, προσκυνοῦμεν φιλόανθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἠνέφξας Σωτήρ, τῷ πιστεῖ προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, δέξαι ὡσπερ ἐκείνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντία δυνάμεις, τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Ὁρῶσά σε νεκρόν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ donoῦμαι τὰ σπλάγχνα, Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεὲ παντοδύναμε, ἡ πανάμωμος, ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἦν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πιστεῖ δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμων, ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα, ἀλλὰ στήριξον, ὀρθοδοξία τὸν κόσμον καὶ κατάβαλε, αἰρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικὸν

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφανῶν ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερία γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσείαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν τάφον σου Σωτήρ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, ὀρώσα ἐν Σταυρῷ, ὡς ἄμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάρατε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. Ὡς τολμήματος, τῶν μαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου, μακροθυμίας, Υἱέ μου· καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Ῥδὴ α' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατιᾶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν. Ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Παθεῖν ἠγέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ἐθανάτωσας Λόγε καὶ ἔσωσας, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς δυσμᾶς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἤλθες φύσεως ἡμῶν, ὃν ὁ ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θάνατον πρόξενον ζωῆς, αἰωνίου Ἀθληταί, ἀνταλλαζάμενοι καλῶς, βασιλείας οὐρανῶν ἠξιώθητε· ὄθεν δοξάζεσθε, καὶ μακαρίζεσθε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς, πάθη ἰᾶσθε τῶν βροτῶν, χειρουργία μυστικῆ, καὶ διώκετε λόγῳ τὰ πνεύματα, ἅγιοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἄμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορώσα ἡ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστόν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ· Ποῦ σου ἔδου τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱέ προάναρχε;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγώ, τὴν σὴν ἄχραντε Σεμνή, ἐπικαλοῦμαι γαλήνην, διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, θείου Πνεύματος φωτὶ, ὄλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός, διὸ τὸν ζόφον μου λῦσον τοῦ πταίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν οὐράνιον σκηνήν, καὶ ἁγίαν κιβωτόν, ἐν ἧ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ᾠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἰλαστήριον ἔδειξεν εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ εἶ τοῦ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλῆς καταφυγή, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ προστάτις κραταιά, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου πανύμνητε, Θεογεννήτρια.

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεῦτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐπὶ Σταυροῦ παλάμας ἤπλωσας, καὶ δακτύλους θείους ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ξύλω ὑψώθης τὸν ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, τὰ τῆς εὐσεβείας προπύργια, τοὺς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, διανοία καθαρᾶ, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἶα περ θεῖα ὄντες κλήματα, νοητῆς ἀμπέλου οἱ Μάρτυρες, βότρυας ἤνεγκαν σαφῶς, καρτερίας προχέοντες οἶνον, πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶν κατευφραίνοντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θεῖα χάριτι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στερέωσον Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἣν ἐκτίσω τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐν ᾧ ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας, καὶ ἐφώτισας τὴν Οἰκουμένην.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ ζοφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνοημάτων, μετὰ δακρύων σου δέομαι, διασκέδασον τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔχουσα Πανάχραντε, θαυμάτων ἄβυσσον, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, ταῖς πρεσβείαις σου ἀπόσμηξον, πάντα ῥύπον τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἄρρητον τόκον σου, εὐλογημένη προσκυνοῦμεν, εἰς πρεσβείαν σε καλοῦντες, δυσώπησον Ἄγνη πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπίδων σε πλήρωμα, καὶ θεῖαν σκέπην, προστασίαν, καὶ ἡμέραν σωτηρίας, κεκτήμεθα, Μήτηρ τοῦ Λόγου, λάμψον ἡμῖν φῶς τῆς μετανοίας.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, (ὁ Προφήτης ἔλεγε), καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Νομοθέτης ὢν δίκαιος, μετὰ ἀνόμων κατελογίσθης, ἐπὶ ξύλου ἀναρτώμενος, εὐεργέτα Κύριε, πάντας δικαιοῦσαι βουλόμενος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Αἱ δυνάμεις ἐξέστησαν, αἱ τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ Σταυροῦ σε, θεασάμεναι ὑψούμενον, καὶ τοῦ σκότους Ἦλιε, τὰς ἀρχὰς δυνάμει τροπούμενον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμάτων χαρίσματα, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἀπαντλήσαντες οἱ μάρτυρες, πάντων ἀναπαύουσι, πάθη ψυχοφθόρα ἐν χάριτι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενοι, τῆς ἀμελείας οἱ ἀθλοφόροι, ἐγρηγόρσει θείας πίστεως, τῶν θηρῶν ἐκοίμισαν τὰς ὀρμάς, καὶ χαίροντες ἤθλησαν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἴμοι τέκνον! Πῶς βλέψω σε, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτημένον, καὶ ἀδίκως θανατούμενον, τὸν ζῶην παρέχοντα; Ἡ Παρθένος κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κατενόησα Παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλαστήριον ἀκαταίσχυντον, τὴν πρεσβείαν σου πάντες, ἀγνή Παρθένε, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν Ἀγνή Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, ἀφράστως συλλαβοῦσα, Θεὸν σωτῆρα, τίκεις τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπροσμάχητον τεῖχος ἔχοντες, τὴν σὴν σκέπην Παρθένε, τῶν ἀοράτων, ἐχθρῶν λυτρούμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πεπτωκότας ἀμαρτήμασι, διανάστησον Κόρη, εὐλογημένη· ἐλπίς γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

ᾠδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ αἶδιον, τοῖς ὀρθρίζουσιν, ἐπὶ τὰ κρίματα τῶν ἐντολῶν σου,

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ ἀνυψούμενος, ἔθνη ἐκάλεσας, μὴ εἰδότα σε, πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, Κριτὰ τῶν ὅλων, μόνε εὐσυμπάθητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Σοῦ πρὸς κριτήριον στάντος ἄδικον, δίκαιε Κύριε, δεδικαίωται ὁ πρὶν κατάκριτος Ἀδάμ, καὶ κράζει· Δόξα τῇ Σταυρώσει σου, μακρόθυμε Κύριε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ Παράδεισος θεοφύτευτος, ὠφθητε μάρτυρες, πάθη τίμια, ὡς ἄνθη εὖοσμα προσκεκτημένοι, οἷς εὐωδιάζεται, πιστῶν ψυχῇ ἅπασα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ εὐθαλέστατα καὶ κατάκαρπα, δένδρα τῆς πίστεως, τὸν ἀθάνατον καρπὸν ἀνθήσαντα, τὰ τῆς κακίας ρίζας ἀνασπάσαντα, ὑμνοῦμεν τοὺς μάρτυρας.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥάβδος ἢ ἔντιμος ἢ βλαστήσασα, κλάδον ἀμάραντον, ἀνυψούμενον αὐτὸν ὡς ἔβλεπεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, Δέσποτα, ἐκραύγαζε· μὴ ἄτεκνον δεΐξης με.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστέ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ παράσχου φιλόανθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κραταιάν σε ἀντίληψιν, Ἀειπάρθενε ὑπάρχουσαν, ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις, εὐροιμεν εὐκαιρον βοήθειαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ὡς τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ὑπερφυῶς κηύσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, Θεοτόκε ἀνυμνοῦσί σε αἰεὶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ πηγῇ τῶν ἰαμάτων σου, καὶ τοῖς ρείθροις τῶν θαυμάτων σου, τὸν μολυσμὸν ἀπόπλυνον, τὸν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, προστριβέντα μοι πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἰλασμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐν νηδυί συλλαβοῦσα Ἄγνη, σωτηρίαν τέτοκας, τοῖς ἐν πίστει ἀπλέτω, Θεοτόκον σὲ δοξάζουσιν.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φιλόανθρωπε, κάμῃ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε

δέομαι, τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ τιμῆς πάσης ὑπερθεν, ἀτιμίαν ὑπήνεγκας, Σταυρῶ προσπαγεῖς τοὺς ἀνθρώπους, τιμῆσαι βουλόμενος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἵπογράφεις μοι ἄφεσιν, τῷ καλάμῳ τυπτόμενος, καταδουλωθέντι τῷ πλάνῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, πρὸς τὴν ἄπονον ἄγιοι, μετέβητε λήξιν ἀρρήτου, χαρᾶς ἀξιούμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπυρώθητε ἀνθραξι, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως· ὅθεν τῷ πυρὶ ὀμιλοῦντες, ἐμείνατε ἀφλεκτοί.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ τόκον Πανάμωμε, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸν γὰρ ἐκύησας ξύλῳ, τὸν ἄνθρωπον σώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σὺν τῷ Ἰωῆ βοῶμεν σοι Κύριε, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως δεόμενοι, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἀλγεινῶν παθῶν μου τὰ συντρίμματα, ἐν τῷ συνδέσμῳ Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου θεράπευσον, καὶ τὴν ῥῶσίν μοι δώρησαι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλος συλληφθεὶς πολλοῖς ἀτοπήμασι, καὶ συληθεὶς τὸν νοῦν, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τῇ σκέπῃ σου καταφεύγω, διάσωσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πάντες ἀδιστάκτῳ πίστει σε Πάναγνε, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένε, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν δώρησαι λύσιν, ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς του νοητοῦ Ἡλίου πανάμωμε, ἀναδειχθεῖσα ὄχημα, φωταγώγησον, τοὺς ἐν νυκτί, ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρούμενος τὴν κτίσιν ἐσάλευσας, νεκρούμενος τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ποτίζεται χολή ὁ Μακρόθυμος, πηγάζων μοι γλυκασμὸν σωτήριον, τῇ ἐνηδόνῳ βρώσει στερηθέντι, Παραδείσου τῆς τρυφῆς.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Μάρτυρες ξεόμενοι ὄνυξι, νεκρώσεως τὸ πάθος ἀπέθεντο, καταστολὴν δὲ θεϊαν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσαντο.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς πάθεσι τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, μιμούμενοι καλλίνικοι Μάρτυρες, τοὺς αἰκισμοὺς ραδίως, τῶν ἐχθρῶν ὑπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σταυρούμενον ὀρώσα τὸν Κύριον, ἡ ἄμεμπος Θεοτόκος ἔλεγεν· Οἴμοι! Υἱὲ πῶς θνήσκεις, ἡ ζωὴ καὶ ἐλπίς τῶν πιστῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὀφθείς, ἐν πυρὶ τῷ Νομοθέτῃ, καὶ τὸν τόκον τῆς ἀειπαρθένου ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν πειρασμοῖς βοηθόν, ἐν κινδύνοις σωτηρίαν, σὲ Δέσποινα ἐπιστάμενοι, πιστῶς ἐκβοῶμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν τῆς ζωῆς χορηγόν, ὡς τεκοῦσα Θεοτόκε, ἀνάστησον νεκρωθέντα με, δειναῖς ἀμαρτίαις· Εὐλογητὸς εἶ κρίζοντα, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸς ἐκ σοῦ προελθὼν, ἐλυτρώσατο τὴν φύσιν τῆς κατάρας, καὶ ἰάσατο τὰς πάντων ὀδύνας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, καὶ λυτήριον λύπης. Χαῖρε πάντων ἱλαστήριον, τῶν πίστει βοῶντων· Εὐλογημένη ἄχραντε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον μεταβαλόντα, κάμινον εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὅτε τῷ Σταυρῷ Σῶτερ ἐπάγης, ἐκλονεῖτο ἡ κτίσις, ἥλιος ἔπαυσε τὰς ἀκτῖνας, καὶ πέτραι ἐσχίζοντο, καὶ ἄδης Σῶτερ ἐγυμνοῦτο, μὴ φέρων σου τὸ κράτος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐπὲρ καταδίκων ἀπωσμένων, καταδίκης ἡνέσχου, ὑπὲρ τοῦ γύμνωσιν ὑποστάντος, γυμνὸς ξύλω κρέμασαι, Οἰκτίριμον. Μέγα σου τὸ κράτος, καὶ ἡ φιλανθρωπία.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν Ἀσωμάτων συμπολῖται, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, Σταυρὸν ὡς θωρακα ἐνδυσάμενοι, πρὸς τὸν ἀντίπαλον χωροῦσι, καὶ τούτων ὠραίοις, ποσὶ καταπατοῦσιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσταντο ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τοῖς μοχλοῖς οἱ γενναῖοι μέλη συνθλώμενοι, καὶ τὴν δόμησιν ἀναμοχλεύοντες τῆς πλάνης, καὶ τοὺς δαιμόνων βωμοὺς ἐδαφίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα, ὑψωθέντα ἐν ξύλω, καὶ καταράσσοντα τὰς ὑψώσεις, ἐχθροῦ θεωρήσασα, τὸν μόνον ὕψιστον, ἀνύμνει Χριστὸν μεγαλοφώνως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐπνον σοι προσφέρομεν τῶν ἀσωμάτων, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλέωσαι τὸν εὐσπλαγχνον Θεὸν καὶ Λόγον, Θεοκυῆτορ ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀσιγήτως βοῶντων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καθάρσιον ἔχοντες τὴν σὴν πρεσβείαν, οἱ ἐμπαγέντες βυθῷ πταισμάτων, Θεοτόκε βοῶμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ πάντες καταφύγιον ἐν περιστάσει, καὶ συμμαχίαν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγλὸς κυμάτων δεινῶν συνταράττει με· διὸ προστρέχω ἐν τῷ λιμένι, τῆς σῆς πρεσβείας κραυγάζων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

Σὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, ἦν ὁ Ἰακώβ τεθέαται, καὶ πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διῆλθε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις, Μῆτερ ἀγνή, μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὡ! πῶς λαὸς ὁ ἀπειθής, παραδίδωσι Σταυρῷ, τὸν μόνον μακρόθυμον, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντα, καὶ πάθος δεξάμενον, καὶ ἀπαθείας πρόξενον γενόμενον, πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ ὀλισθήσασιν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταύρωσιν ἄτιμον Χριστέ, κατεδέξω ἐν σαρκί, τιμῆσαι βουλόμενος, ἀτιμασθέντα πάθεσιν, ἀλόγοις τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀπολέσαντα, δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνία σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦλιε ἄδυτε Χριστέ, τοὺς ὀρθρίζοντας πρὸς σέ, καὶ σκότος κολάσεως, παραδραμόντας νεύσει σου, εἰς φέγγος ὠδήγησας τῆς σῆς, ἀρρήτου δόξης καὶ λαμπρότητος· φώτισον οὖν ἡμᾶς ταῖς αὐτῶν προσευχαῖς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φάλαγξ μαρτύρων ἱερῶν, μυριάδας νοητῶν, ἐχθρῶν ἐτροπώσαντο, καὶ μυριάσιν ἦνωνται ἀγίων Δυνάμεων, καὶ τὰ μύρια πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νεύσει παντουργικῆς θεραπεύουσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φέγγει Παρθένε τοῦ ἐκ σοῦ, ἀνατείλαντος σαρκί, τὸν νοῦν μου καταύγασον, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον, τὸ σκότος διώκουσα τῆς ἀμαρτίας, καὶ τῆς ῥαθυμίας μου, ἅπασαν τὴν ἀγλὴν ἀπελαύνουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχουσα πλῆθος συμπαθές, καὶ πλουσίους οἰκτιρμούς, τὰ πάθη καὶ τραύματα, τοῦ σώματος καὶ μώλωπας, καὶ τὰς ὀδύνας θεράπευσον Δέσποινα, δούλου τοῦ σοῦ, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ ὡς τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, καὶ τοῦτον κυήσασαν, ὑπὲρ φύσιν πάναγνε, καὶ Παρθένον μείναςαν, δοξολογῶ εὐχαρίστως, κράζων σοι· Χαῖρε ἀμαρτωλῶν ἢ βοήθεια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη ὑπάρχεις ἀπλανής, ὀδηγία τῶν πιστῶν, καὶ τρίβος σωτήριος, εἰς εὐθεΐαν ἡμᾶς ἄγουσα, ὁδὸν οὐράνιον, τῆς Βασιλείας τοῦ μόνου Θεοῦ, Ἄχραντε, ἢ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὸν οὐράνιον ἡμῖν, ἐγεώργησας στάχυν, καὶ τρέφεις πανάμωμε, καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, καὶ σῶζεις ἐκ θλίψεως καὶ κινδύνων, καὶ παρέχεις ἅπασιν, ἰλασμόν ἀμαρτιῶν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Σταυρώσιμα

Ἦχος α'

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποιμήνη γέγονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Πανεύφημοι Μάρτυρες ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐψώθης Οἰκτίρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, ἐθελουσίως σφαπτόμενος, τέκνον γλυκύτατον, ἐν κλαυθμῷ ἐβόα, ἡ Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον, ἐγὼ δὲ πίμπραμαι, τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι, ἀλλ' ὕμνῳ σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ. Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρωθεὶς ὁ ἀναμάρτητος, τὰς ἀμαρτίας πάντων ἤρας Χριστέ, καὶ λογχευθεὶς σου τὴν πλευράν, σωτηρίας κρουνοὺς ἔβλυσας, αἷματος καὶ ὕδατος ἀναπλάττων, τοὺς συντετριμμένους φθορᾷ.

Μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐπὶ ξύλου καθηλούμενος, ἐθελουσίως Ἰησοῦ ὁ Θεός, ἅπαν ἐξήλωσας Ἀδάμ, ἐμπαθὲς Οἰκτίρμον νόημα, τραύμασι τιμίαις δέ, τῶν δαιμόνων, πληθὺν ἐτραυμάτισας.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Οἱ τὰ Πάθη μιμησάμενοι, τοῦ ἐκουσίως πεπονθότος σαρκί, Μάρτυρες ἔνδοξοι ἀεὶ, πάθη παύετε δυσίατα, νόσους τε διώκετε, τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος.

Δόξα...

Ἰσοδύναμον ὁμότιμον, σὲ τὴν Τριάδα ὀνομάζομεν, Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν τρισυπόστατον, θεαρχίαν, πιστῶς μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῷ Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο Χριστέ ὁ Θεός, ἡ σὲ κυήσασα σαρκί, θρηνωδοῦσα ἀπεφθέγγετο. Τί σοι ἀνταπέδωκεν, ὦ Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος;